Борис – Взе ли пистолетите?

[illegible] – Да!...

Вълнението на съзаклятниците се засилва.

Всичките почват да излизат

Шести

Планъ: Кабинета на Грековъ. Вълнението на съзаклятниците е чуло своя смях, предизвикан от честите експлозии. Грековъ стои до вратата, въ нея Мими и ги наблюдава с злобна усмивка. Влиза напред: Отпуснатъ на Грековъ е изплашен. Косата му разрошена. При всяка експлозия той трепва и зѫбите му се разтракват. Чува се една близка експлозия. ~~В [illegible]~~ След нея Грековъ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ почва да удря по вратата и да вика диво: Отворете!... Помощ!... В [illegible] може да се чуе висок и злобен. Смях. Край. ~~[illegible]~~ Вратата внезапно се отваря и [illegible] се изтягва...

Заключение

~~Протон. Пътя на [illegible] в планината. Борис седи на един камък, с шмайзер през рамо и чете вестник.~~

Детайл: обявление в хрониката на вестника.
„Вестникъ ~~[illegible]~~ на ~~[illegible]~~ Шипкова, убиеца ~~[illegible]~~ милицията Борис Александров, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ [illegible], живущ на ул. Раковска 148 дава награда на ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, ул. Неофит Рилски 96. III етаж, ляво.

[illegible] назад: [illegible] на [illegible] [illegible] вестника